

Arrest

nr. 312 715 van 9 september 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. DENUTTE loco advocaat B. LOOS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 11 april 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 3 mei 2023 en 20 februari 2024.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 25 april 2024 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Jij, S., I., bent een Afghaans burger van Pashtoense origine en een soennitische moslim van geloofsovertuiging. Je bent afkomstig uit het dorp Batan, behorend tot het district Achin gelegen in de provincie Nangarhar. Je ging er naar school en je volgde religieuze lessen aan de madrassa.

In het kader van je eerste persoonlijke onderhoud bij het CGVS, dat plaatsvond op 3 mei 2023, verklaarde je dat je vader soms op de velden werkte en ook een kruidenierswinkel had. Je oudste broer, A. M., kwam om het leven bij gevechten tussen de taliban en de overheid. Verschillende van je familieleden waren werkzaam bij de Afghaanse overheid: de paternale neef van je vader genaamd M., zijn broer genaamd A. G., en ook je oom langs moederszijde genaamd M.. Twee tot vijftien dagen voor jouw vertrek uit Afghanistan kwam je op weg van school naar huis je oom langs moederszijde, M., tegen. Hij zei dat je mee naar zijn huis moest gaan en stelde je vervolgens aan iemand voor die je hielp om naar Europa te komen. Je was ongeveer anderhalf jaar tot twee jaar onderweg en reisde doorheen Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk. Op 10 april 2022 kwam je in België aan en de volgende dag diende je je verzoek tot internationale bescherming in. Na je aankomst in België stuurde je oom M. je video's van je verbrande huis. Waar je familie is kon hij je niet zeggen. In geval van terugkeer naar Afghanistan vreesde je te verdwijnen zoals je ouders, en slachtoffer te worden van de oorlog. Ter staving van deze verklaringen legde je kopieën neer van je taskara of Afghaanse identiteitsbewijs, en van documenten van het werk van M.. Op 11 januari 2024 contacteerde je advocaat het CGVS per e-mail met de vraag om een nieuw persoonlijk onderhoud in te plannen. Je gaf immers toe dat je vluchtrelaas verzonnen was en verklaarde de laatste jaren voor je vertrek in Pakistan te hebben gewoond samen met je familie.

Op 20 februari 2024 organiseerde het CGVS een tweede persoonlijk onderhoud. Hierbij verklaarde je geboren te zijn in Batan (district Achin, provincie Nangarhar) en er één of twee jaar naar school geweest te zijn. Verder bracht je de geiten naar de bergen en zat je ook soms in de winkel van je vader de bazaar. Je vader had connecties bij de overheid en mensen van het leger lieten hun wapens soms in zijn winkel. Daarnaast verkocht je vader ook hasj of andere drugs die hij op zijn velden teelde aan mensen van de overheid. Je vader wist dat de taliban hem zou vermoorden als ze dit te weten kwamen, en besloot daarom een lokaal verzet te starten in 2016 of 2017. Hij kreeg hiervoor wapens van de overheid en wist zo'n 150 mensen te verzamelen. In totaal duurde deze opstand twee of drie maanden. De taliban werden echter machtiger en namen het districtshuis van Achin en ook andere plaatsen over. Sommige opstandelingen vluchtten naar Iran, anderen naar Pakistan en naar Europa, en nog anderen werden gearresteerd en afgeslacht door de taliban. Ook staken de taliban de winkel van je vader in brand. Jij en je familie vluchtten naar Pakistan en kwamen in Gudar (Jamrod Bazaar) terecht waar je vader een huis huurde. Tijdens je verblijf in Pakistan ging je naar een privéschool en volgde je ook nog extra Engelse les. Je vader werkt er met een handkarretje waarmee hij goederen van mensen vervoert. Je moeder is huisvrouw en maakt daarnaast ook kleren in ruil voor wat geld. Het was jullie huisbaas, P., die je aanspoorde om Pakistan te verlaten en een smokkelaar voor je regelde. Hij zei dat het moeilijk voor jou zou worden in Pakistan omdat je vader een job heeft gedaan bij de Afghaanse overheid en dergelijke mensen soms verdwijnen. In 2021, nog voor de val van de toenmalige Afghaanse regering en de algemene machtsovername door de taliban, vertrok je uit Pakistan. Na een reis van acht of negen maanden kwam je aan in België.

Op 8 maart 2024 bezorgde je advocaat volgende nieuwe stukken aan het CGVS: foto's van de taskara van jezelf, je vader en je moeder, een foto van je gezin (vader, moeder, broers en zussen) in Pakistan, een verklaring van je vader in verband met zijn overheidsconnecties in Achin neergeschreven door je oom, een vertaling van deze verklaring, foto's van de Pakistaanse verblijfskaarten van jezelf, je vader en je moeder, een foto van een Pakistaans schooldocument van je broers S. en / of H. H., en een foto van je leefgroep hier in België. Daarnaast voegde je advocaat nog screenshots van je Instagram en TikTok pagina toe, en verwees hij naar de video's die jij tijdens je onderhoud bij het CGVS toonde op je gsm.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-Generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

In dit kader dient nog op gemerkt te worden dat jouw voogd en advocaat op het einde van jouw eerste persoonlijk onderhoud (d.d. 03.05.2023) plots, en voor het eerst in jouw asielprocedure, verklaarden dat je zwakbegaafd zou zijn (zie Notities Persoonlijk Onderhoud d.d. 03.05.2023, hierna NPO 2023, p.14). Jouw voogd verklaarde meer bepaald dat je onregelmatig naar school gaat hier in België, dat je niet lang geconcentreerd zou kunnen blijven, en dat je redeneringsvermogen beperkt zouden zijn. Hij gaf hierbij nog

aan dat hij voor een attest van het CLB zou zorgen, waarin dit bevestigd zou worden (NPO 2023 p.14). Tot op heden ontving het CGVS echter geen enkel objectief document dat bovenstaande verklaringen zou kunnen bevestigen. Het CGVS wenst er bovendien nog op te wijzen dat indien er daadwerkelijk sprake is van intellectuele beperkingen die een volwaardige deelname aan de asielprocedure kunnen verhinderen en/of bemoeilijken, er mag worden verwacht dat dit zonder vertraging kenbaar gemaakt wordt aan de asielinstanties. Dat jouw voogd en advocaat dit pas aanhaalden tijdens de afronding van jouw persoonlijk onderhoud terwijl je op dat ogenblik reeds een jaar in België verbleef, en daar bij nalaten dit op enige objectieve wijze te staven, is weinig ernstig en geen gedienslige manier van samenwerking.

Daarnaast dient er tevens op gewezen te worden dat er geen enkele aanwijzing voorhanden is dat jij niet op volwaardige wijze kon deelnemen aan jouw asielprocedure en/of jouw persoonlijk onderhoud. Zo bleek tijdens de twee georganiseerde onderhouds dat jij zonder enige moeite wel degelijk kon antwoorden op de gestelde vragen en op functionele wijze je verklaringen uiteen kon zetten. Ook begreep je de aan jou uitgelegde afspraken bij aanvang van het persoonlijk onderhoud, en gaf je duidelijk aan wanneer je het antwoord op een vraag niet wist. Op momenten dat jouw antwoorden eerder vaag en ontwijkend waren (zie NPO 2023), kon dan weer niet worden vastgesteld dat dit het gevolg zou zijn van een beperkt redeneringsvermogen of zwakbegaafdheid. Alleszins gaf jij dit op geen enkel moment zo aan. Bovendien kunnen bepaalde hiaten en tegenstrijdigheden in jouw verklaringen aangaande essentiële elementen die op onlosmakelijke wijze verbonden zijn aan jouw persoon (zie infra), bijvoorbeeld over jouw familiaal netwerk, bezwaarlijk worden toegeschreven aan beperkte intellectuele mogelijkheden. Veeleer kon worden vastgesteld dat jouw medewerking bij het onderzoek naar jouw nood aan bescherming geregeld te wensen overliet, en dat je de zaken naar je hand trachtte te zetten.

Het louter aanhalen van (eventuele) intellectuele moeilijkheden in een poging ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen te vergoelijken is hoe dan ook niet dienstig. Naast de algemene opmerking dat jij zwakbegaafd zou zijn werd er op geen enkele wijze een inhoudelijke betoog gevoerd over op welke wijze dit jouw interview zou hebben beïnvloed, laat staan dat er specifiek werd aangetoond dat bepaalde vragen mogelijks niet aangepast zouden zijn geweest aan jouw verstandelijke capaciteiten. Het CGVS wijst er hierbij nog op dat er aan jou, jouw voogd én jouw advocaat een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd overgemaakt, maar dat er evenmin aangaande deze notities (bijkomende) opmerkingen zijn geformuleerd. Toen je een tweede maal gehoord werd door het CGS verklaarde je bovendien gelogen te hebben de vorige keer (zie Notities Persoonlijk Onderhoud d.d. 20.02.2024, hierna NPO 2024, p.26) en merkten je voogd en advocaat opvallend genoeg ook helemaal niets meer op over je zogenaamde zwakbegaafdheid. Daarbij verklaarde je tijdens dit onderhoud naar school gegaan te zijn in zowel Afghanistan als Pakistan, en volgde je in dit laatste land zelfs extra Engels les (NPO 2024 p.10, 11-12). Ook hier in België gaat het volgens jou goed op school (NPO 2024 p.6), en nergens tijdens dit onderhoud verklaarde je in nood te zijn of de vragen niet te begrijpen. Bijgevolg zijn er geen indicaties dat jij niet op een volwaardige wijze kon deelnemen aan de procedure, en blijkt uit niets dat jouw verklaringen niet zouden kunnen worden beoordeeld op grondigheid of geloofwaardigheid.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming blijkt dat een Afghaanse verzoeker om internationale bescherming een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de grondigheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats jouw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop jij je beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene

omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. ben jij derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure jouw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over jouw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan jou is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in jouw bezit met betrekking tot jouw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande jij bij de aanvang van jouw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op jouw schouders rust (NPO 2023 p.2 en NPO 2024 p.5) blijkt uit het geheel van de door jou afgelegde verklaringen en de door jou voorgelegde stukken dat jij niet hebt voldaan aan deze plicht tot medewerking. Jij maakt het derhalve, door jouw eigen toedoen, onmogelijk om jouw verzoek om internationale bescherming te beoordelen. Het CGVS stipt hierbij aan dat deze informatie eveneens noodzakelijk is om het hoger belang van het kind mee in acht te kunnen nemen.

De medewerkingsplicht vereist van jou dat je zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van jouw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van jou correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot jouw identiteit, jouw nationaliteit, jouw leeftijd, jouw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van jou dan ook worden verwacht dat je het CGVS inzicht verschaft in jouw werkelijke achtergrond en het werkelijk (familiaal) netwerk waarop je kan steunen. Door jouw gebrekkige medewerking op dit punt laat je niet toe om op basis van je verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van het werkelijk familiaal netwerk waarop je in Afghanistan kan steunen. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op jouw schouders.

Zo blijkt jouw gebrek aan medewerking uit de vaststelling dat jij geen zicht biedt op je precieze familiale netwerk en je asielmotieven. Immers kan dienaangaande worden gewezen op diverse onaannemelijkheden, vaagheden en tegenstrijdigheden. Het verschaffen van duidelijkheid over jouw reële situatie is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die jij stelt te koesteren. Het in kaart brengen van jouw familiale netwerk is van wezenlijk belang om jouw identiteit en herkomst te beoordelen en om na te gaan of jij al dan niet over een netwerk beschikt waarop je al dan niet kan terugvallen.

Eerst en vooral dient erop gewezen dat er geen geloof kan worden gehecht aan je huidige asielmotief, met name de overheidsconnecties die je vader had in Achin en de lokale opstand die hij zou georganiseerd hebben tegen de taliban en Daesh (NPO 2024 p.3, 20-25). Zo zei je dat mensen van het leger met hun wapens naar de winkel van je vader kwamen en ze daar ook af en toe achterlieten. Ook kochten zowel Amerikaanse als Afghaanse soldaten producten bij je vader, waaronder hasj of andere drugs (NPO 2024 p.20-21). Het valt hierbij echter op dat je eerst aangaf onzeker te zijn over de drugs. Zo verklaarde je immers: "Ik weet het niet exact, misschien wat drugs", "Ik denk misschien dat hij daar ook hasjesj verkocht of andere drugs, maar misschien, ik ben niet zeker", "Ik denk het misschien, misschien heeft hij dat toch verkocht..." (NPO 2024 p.21). Gevraagd of je zelf ooit iets hoorde of zag in verband met die drugsverkoop, antwoordde je vervolgens, kennelijk zekerder van je stuk, dat je "wel jong was maar wel wist dat je vader die dingen verkocht". Wanneer je hierop gevraagd werd hoe je dat wist of waaruit je dit kon afleiden, verklaarde je plots dat je het zelf één keer gezien hebt en dat de burens in jullie dorp ook vaak vertelden dat je vader drugs verkocht (NPO 2024 p.21). Meer nog, je vader telde volgens jou ook gewoon zelf hasj op zijn velden (NPO 2024 p.22), hetgeen het des te vreemder maakt dat je je in eerste instantie dermate onzeker uitliet over de verklaarde drugsverkoop en een eerste maal vraagtekens plaatst naast deze bewering. Later tijdens het onderhoud viel het bovendien op dat je plots niet meer zeker wist of je vader de hasj ook zelf op zijn velden teelde, of dat hij dit bijvoorbeeld door andere mensen liet doen (NPO 2024 p.23). Eerder verklaarde je dan weer dat jullie de velden zelf bewerkten, "niemand anders" (NPO 2024 p.10). Hoewel er uiteraard dient rekening gehouden te worden met je toenmalige leeftijd, is die niet van die aard om elke inconsistentie zomaar te vergoelijken. Het was volgens jou immers 2016 of 2017 toen je vader de opstand in jullie regio organiseerde (NPO 2024 p.23), wat betekent dat jij tot je tiende of elfde in Afghanistan verbleef. Je ging er daarenboven één of twee jaar naar school, bracht de geiten naar de berg(en) en zat ook soms in de winkel van je vader in de bazaar. Je nam met andere woorden actief deel aan de maatschappij, en was geen heel jong kind dat alleen maar thuis zat. Ook het gegeven dat soldaten hun wapens tijdelijk achterlieten in de winkel van je vader is weinig aannemelijk te noemen. Zo stelde je dat het om raketten en pika's

(machinegeweren) ging, en dat ze deze ongeveer een week ofzo in de winkel lieten, waarna ze de wapens weer kwamen ophalen en naar bepaalde checkpoints brachten (NPO 2024 p.22). Om welke reden deze wapens tijdelijk in de winkel van je vader moesten blijven terwijl ze nadien elders naartoe gebracht werden, is echter volledig onduidelijk. Daarbij is het behoorlijk twijfelachtig dat overheidspersoneel wapens van dergelijk kaliber (raketten en machinegeweren) zou achterlaten in een winkel die jij, nog daargelaten de exacte grootte van het pand, omschreef als volgt: "zoals hier een nachtwinkel, waar ze fruitsap of energy dranken verkopen" (NPO 2024 p.10). Nog los van de reden voor deze zogenaamd tijdelijke bewaring, was je vader vermoedelijk ook niet dag en nacht aanwezig in zijn winkel gezien deze gelegen was in de bazaar, op zo'n twintig minuten te voet van jullie thuis (CGVS 2024 p.10). Het is bijzonder weinig geloofwaardig dat dergelijke wapens op een niet continu bewaakte plaats zouden achtergelaten worden, of dat de soldaten in kwestie niet over andere mogelijkheden beschikten.

Verder is ook de informatie en het bewijs dat je kon leveren over de verklaarde opstand die je vader organiseerde bijzonder beperkt. Zo zei je dat je vader de opstand zelf heeft gestart en andere mensen hem vervolgens vervoegd hebben (NPO 2024 p.2023), maar is er geen enkel objectief bewijs voorhanden dat je vader effectief de leiding had over deze opstand, of een dermate belangrijke (en gekende) coördinerende of ondersteunende rol had die ertoe zou kunnen leiden dat hij hiervoor heden zou vervolgd worden. Gevraagd hoe je vader de verklaarde 150 medeopstandelingen verzamelde stelde je dat dit gewoon jullie burens waren. Wat je vader en de andere opstandelingen concreet deden weet je niet. Je verklaart dat je vader wapens van de overheid kreeg en het aan de mensen gaf, en dat ze de taliban en Daesh niet binnen de dorpen lieten komen. Hoe ze hen concreet tegenhielden weet je echter niet, en ook niet op welke plaatsen in Achin ze bijvoorbeeld gevochten hebben (NPO 2024 p.23-24). Nochtans duurde deze opstand wel twee of drie maanden, en was dit daarenboven de rechtstreekse aanleiding voor jullie vlucht naar Pakistan (NPO 2024 p.24). Daarbij wist je evenmin wat je vader juist deed voor de (voormalige) Afghaanse overheid en geheime dienst. Je stelt dat hij hen "hielp", "connecties" had met hen, maar ook dat hij voor hen werkte en een salaris kreeg. Gevraagd hoe je weet dat hij betaald werd, antwoordde je: "Hij werkte voor de overheid, hij zou dan zeker betaald geweest zijn" (NPO 2024 p.24), wat echter een veronderstelling is, geen zekerheid, en uiteindelijk niet meer dan een blote bewering. Dat je vader veel documenten van deze job had, zoals een bankkaart en andere kaarten, maar dat zij allemaal samen met zijn winkel in vlammen opgingen (NPO 2024 p.25) en je vader er kennelijk geen enkele foto of kopie van heeft, is eveneens merkwaardig. Gevraagd wat er juist gebeurde met de winkel van je vader verklaarde je voorts dat de taliban hem in brand staken wanneer zij naar jullie regio kwamen en er de macht overnamen. Vreemd genoeg zouden ze enkel de winkel van je vader in brand gestoken hebben (NPO 2024 p.25), en aldus alle andere personen (of diens eigendommen) die eveneens banden hadden met de overheid of deelnamen aan de opstand tegen de taliban ongemoeid gelaten hebben, wat weinig geloofwaardig is.

Bovendien, en misschien wel het meest belangrijk van al, dient erop gewezen dat je deze (aan de voormalige overheid gelinkte) activiteiten van je vader in Afghanistan nooit eerder tijdens je asielprocedure vermeldde. Zo luidden je asielmotieven op het ogenblik van de registratie van je asielverzoek dat je problemen had met Daesh en dat zij je broer hadden vermoord, waarna je vader besloot dat jij Afghanistan moest verlaten (zie Fiche NietBegeleide Minderjarige Vreemdeling, hierna Fiche NBMV, d.d. 11.04.2022 p.4). Wanneer je zo'n zes maanden later gehoord werd door de Dienst Vreemdelingenzaken en gevraagd werd naar het beroep van je vader stelde je daarenboven dat hij voor jullie grond en dieren zorgde. Wederom zei je helemaal niets over het feit dat je vader betrokken was bij de voormalige Afghaanse overheid, en je vermeldde zelfs niet eens dat hij een winkel had (zie Verklaring DVZ d.d. 14.10.2022 p.9). Tijdens je eerste onderhoud bij het CGVS verklaarde je dan weer dat je vader "echt niemand" was, soms op de velden was, en voegde je plots toe dat hij ook een winkel had in samenwerking met iemand (NPO 2023 p.8). Gevraagd hoe het komt dat je je vaders activiteiten voor de voormalige Afghaanse overheid niet eerder vermeldde, antwoordde je dat je van veel mensen had gehoord dat je over deze zaken hier niet moest spreken omdat je anders teruggestuurd zou worden en bang was. Ook gaf je aan dat je tijdens je vorige interview bij het CGVS, in mei 2023, de hele nacht niet had geslapen, verschillende dingen hebt gezegd en hebt gelogen (NPO 2024 p.26). Hoewel er begrip kan opgebracht worden voor verkeerde adviezen, voornamelijk wat betreft een eerder verblijf in Pakistan of Iran, en de stress die bij een asielprocedure komt kijken, biedt deze uitleg onvoldoende verklaring voor het eerder verzwijgen van de beweerdde activiteiten van je vader. Tijdens je eerste onderhoud bij het CGVS vertelde je immers probleemloos dat een neef van je vader genaamd M. voor de overheid werkte (NPO 2023 p.10), alsook diens broer A. G. én je oom langs moederszijde (zie NPO 2023 p.12). Om welke redenen je destijds wel durfde te vermelden (of verzinnen) dat zij voor de overheid werkten, maar zogezegd bang had om de activiteiten van je eigen vader te vermelden, is onduidelijk en tevens onbegrijpelijk. Zelfs indien je je eigen verblijf in Pakistan wilde verzwijgen had je eerder tijdens je asielprocedure al kunnen aangeven dat je vader werkzaam was voor, of samenwerkte met, de voormalige Afghaanse overheid. Daarbij valt het op dat ook je verklaringen over je vaders winkel niet volledig consistent waren. Zo stelde je tijdens je eerste onderhoud bij het CGVS nog dat je vader deze winkel had in samenwerking met iemand en een deel van de winkel bezat (NPO p.8), maar zei je tijdens je tweede onderhoud bij het CGVS vreemd genoeg niets meer over een gedeelde eigendom van deze winkel, en sprak je stevast over "de winkel van mijn vader", of "onze winkel" (NPO 2024 p.3, 10, 15, 20-21, 22, 25). Bovendien had je het loutere feit dat je vader een winkel had, nog daargelaten het gegeven dat overheidspersoneel er hasj zou komen kopen zijn en er hun wapens

tijdelijk achterlieten, ook eerder kunnen vermelden, en kan een zogenaamde angst over de invloed hiervan op je asielaanvraag deze verzwijging niet vergoelijken. Het lijkt er dan ook veeleer op dat je je asielmotieven, inclusief de beroepsactiviteiten van je vader, stapsgewijs hebt aangepast in functie van je verzoek om internationale bescherming, maar dat het allesbehalve waarheidsgetrouwe verklaringen betreffen. Nog frappanter is de verklaring die je na het tweede onderhoud bij het CGVS door je vader liet optekenen en vertalen. Hierin bevestigt je vader immers louter dat hij een winkel had in Afghanistan waar overheidspersoneel onder meer hasj kwam kopen en soms hun wapens liet liggen, maar zegt hij opvallend genoeg niets over de zogenaamde opstand die hij (eveneens in samenwerking met de voormalige overheid) zou georganiseerd hebben en waardoor jullie het land zouden zijn ontvlucht (zie vertaling verklaring vader, d.d. 07.03.2024, in groene map).

Naast de ongeloofwaardigheid van de voormalige werkzaamheden van je vader, en bijgevolg eveneens je hieraan gekoppelde vrees ten aanzien van Afghanistan, bied je voorts ook geen zicht op je werkelijke familiale netwerk. Zo verklaarde je bij aankomst in België dat je vader, moeder, twee broers en drie zussen allen in Batan (Achin, Nangarhar) verbleven. Een derde broer genaamd A. M., was volgens jou zo'n drie jaar eerder overleden (zie Fiche NBMV p.3). Dit alles herhaalde je tijdens je onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken zo'n zes maanden later (zie Verklaring DVZ p.9-10). Over de dood van je broer A. legde je tijdens je eerste onderhoud bij het CGVS echter tegenstrijdige verklaringen af. Eerst zei je dat hij gewond raakte tijdens een conflict tussen de overheid en Daesh en daarna het lieven liet (NPO 2023 p.9). Iets later tijdens dezelfde onderhoud verklaarde je dan weer dat er een conflict was tussen de overheid en de Taliban, waarbij deze broer gewond raakte en om het leven kwam (NPO 2023 p.11). Nog frappanter is echter dat je gedurende je tweede onderhoud bij het CGVS verklaarde helemaal geen broer genaamd A. te hebben. Je herhaalde drie broers te hebben, maar stelde dat ze S., H. H. en K. M. heten (NPO 2024 p.14), waarvan je de laatste vreemd genoeg nooit eerder vermeldde (zie Verklaring DVZ p. 9-10, Fiche NBMV p.3). Gevraagd hoe oud je broers zijn kon je hier bovendien amper antwoord op geven. Zo dacht je dat S. tien of elf jaar oud is, en kon je over de andere twee enkel zeggen dat zij jonger zijn (NPO 2024 p.14). Wat er ook van zij, op de gezinsfoto die je het CGVS bezorgde is duidelijk te zien dat je jongste broer geen baby betreft die nog niet geboren zou geweest zijn toen je de asielprocedure in België zo'n twee jaar geleden (meer bepaald in april 2022) aanvatte. Om welke reden je deze broer verzwegen en een oudere broer genaamd A. verzon, is alweer onduidelijk en onbegrijpelijk. Zelfs indien je destijds een verhaal wilde verzinnen over een oudere broer die door Daesh werd vermoord (zie Fiche NBMV p.4), hoefde dit je er niet van te weerhouden om je jongste broer te vermelden, een vaststelling die je algehele geloofwaardigheid als verzoeker om internationale bescherming nogmaals ondermijnt.

Verder legde je ook inconsistente verklaringen af over je aantal ooms en tantes, alsook waar ze wonen of verblijven. Zo stelde je tijdens je eerste onderhoud bij het CGVS dat je vader één broer heeft, genaamd M. Z., en ("ik denk") twee zussen, genaamd I. R. en R.. Je verklaarde niet te weten waar ze wonen maar gaf wel aan dat je moeder je soms mee nam naar hen (NPO 2023 p.9). Gedurende het tweede onderhoud bij het CGVS zei je dan weer dat je vader één broer en ("ik denk") één zus heeft. Wederom gevraagd naar hun namen stelde je dat je oom langs vaderskant M. zou heten en je tante, de zus van je papa, R., en gaf je aan dat ze ergens in Torkham, Afghanistan, zouden wonen (NPO 2024 p.15). Dat je paternale oom plots van naam verandert, je vader opeens slechts één zus zou hebben in plaats van twee, en je ten tijde van je eerste onderhoud niet zou geweten hebben waar zij wonen (of dit destijds niet "durfde" te vertellen), is allemaal minstens opmerkelijk te noemen. Daarnaast verklaarde je tijdens het eerste onderhoud bij het CGVS ook dat je moeder één broer heeft, genaamd M., en "misschien" twee of drie zussen. Deze oom woonde volgende jou in Batan (Achin), en je stelde verschillende keren met hem gesproken te hebben na je aankomst in België (NPO 2023 p.3, 9). Gedurende je tweede onderhoud bij het CGVS beweerde je dan weer dat je moeder naast slechts één broer ook slechts één zus heeft. Je maternale oom zou A. heten en je maternale tante N., en ze wonen beiden in Mamand, Achin (NPO 2024 p.10, 15, 16). Ook je maternale oom veranderde met andere woorden plots van naam en bovendien ook van woonplaats. Nochtans verklaarde je eerder tijdens datzelfde onderhoud nog dat deze oom, A., in Batan woont (NPO 2024 p.4), net zoals je tijdens je eerste onderhoud bij het CGVS stelde. Wat er ook van moge zijn, aan een gebrek aan contact kan het in elk geval niet liggen, daar je aangaf één of twee keer per maand met deze oom te spreken en dat hij je ook je nieuwe documenten bezorgde (NPO 2024 p.3-4). Voorts beweerde je contact te hebben met je ouders in Pakistan, via je maternale oom die naast hen woont (NPO 2024 p.8). Wanneer je wat later tijdens het onderhoud gevraagd werd naar de naam van deze oom verklaarde je zowaar dat dit A. is (NPO 2024 p.16), over wie je eerder nog zei dat hij in Afghanistan woont (zie supra). Vervolgens stelde je dat je deze persoon, die naast je ouders in Pakistan woont, wel maternale oom noemt maar dat hij eigenlijk een ver familielid is, en niet de broer van je mama. De broer van je mama zou dan weer G. heten en wel degelijk in Mamand wonen (NPO 2024 p.16), terwijl je eerder nog duidelijk aangaf dat de broer van je moeder A. was. Het hoeft weinig betoog dat dergelijk wisselende verklaringen over de broers en zussen van je vader en moeder, die volgens je laatste versie overigens in totaal slechts met vier zouden zijn en aldus geen tientallen personen betreffen, absoluut ongeloofwaardig zijn. Daarbij kan nog opgemerkt worden dat het hoe dan ook bijzonder weinig aannemelijk is dat je vader en moeder beiden slechts één broer en één zus zouden hebben, hetgeen opvallend onder de gemiddelde Afghaanse gezinsgrootte van zo'n zeven à acht personen is (zie landinformatie in blauwe map). Tevens kan nog opgemerkt worden dat je bij de Dienst Vreemdelingenzaken

nog verwees naar een oom langs vaderszijde genaamd A. G. (zie Vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ d.d. 14.10.2022), en een oom langs moederszijde genaamd A. M. die in Antwerpen verblijft (zie Verklaring DVZ d.d. 14.10.2022 p.11). Tijdens je eerste onderhoud bij het CGVS beweerde je dan weer dat deze A. G. een neef van je vader was en aldus niet jouw oom (NPO 2023 p.12), en gedurende je tweede onderhoud verklaarde je geen dichte familieleden in België te hebben maar slechts heel verre. Je zei letterlijk: "Wij noemen ze maternale nonkels maar (het zijn) verre familieleden, dus een ver familielid van mijn moeder en verre neven van mij" (NPO 2024 p.7). Gevraagd of je contact hebt met deze personen hier verklaarde je wel af en toe contact te hebben met je neven, waarna het plots slechts om één persoon bleek te gaan die de zoon van je paternale oom zou zijn en dus wel degelijk een echte neef is en geen verre neef (NPO 2024 p.7). Wat er ook van zij, de vaststelling dat je dergelijk inconsistente verklaringen over je familieleden aflegt toont aan dat je niet bereid bent een duidelijk zicht te bieden op jouw netwerk in Afghanistan en evenmin dat in België, alsook de verhouding tussen deze twee, hetgeen verder afbreuk doet aan je algehele geloofwaardigheid.

De bijkomstige verklaring dat je hier een foto en video hebt gemaakt met een meisje en die op je Instagram hebt geplaatst, wat een probleem zou worden als je terugkeert (NPO 2024 p.26), kan evenmin overtuigen. Het zou meer bepaald gaan om een foto en video met de assistenten van het opvangcentrum van Boom, genomen tijdens een activiteit (NPO 2024 p.26). Ook hier bleken je verklaringen echter allerminst consistent noch op concrete, aannemelijke, feiten gebaseerd. Zo zei je namelijk eerst dat de burens deze foto en / of video hebben gezien (NPO 2024 p.26), om nadien aan te geven dat "misschien de burens, misschien de taliban" het hebben gezien, of dat ze het misschien ook niet gezien hebben (NPO 2024 p.27). Wanneer je vervolgens gevraagd werd of iemand jou gezegd heeft dat ze die foto en video gezien hebben, stelde je dan weer dat je maternale oom, G. , die in Pakistan woont en via wie je met je ouders spreekt, je vertelde: "je hebt dit gedaan en dat is niet goed" (NPO 2024 p.27). Echter verklaarde je eerder nog dat deze oom, G. , in Mamand (Achin, Afghanistan) woont, en dat de 'oom' die naast je ouders in Pakistan woont A. heet, en dat hij eigenlijk geen echte oom is, wel een ver familielid (NPO 2024 p.16). Hieruit blijkt bijgevolg niet alleen nog maar eens de bedrieglijkheid van je verklaringen over je familiale netwerk, maar ook de ongeloofwaardigheid van je beweerde problemen door deze foto en video. Gevraagd of deze oom die foto zelf gezien heeft of erover heeft gehoord stelde je nog dit niet weten, en het hem niet gevraagd te hebben, om meteen aan te geven dat hij het wél had gezien en je waarschuwde dat je voor zoiets daar kan opgehangen worden (NPO 2024 p.27). Op de vraag of deze oom zelf ook Instagram heeft was je antwoord, alweer, "misschien", en gevraagd welke burens met jou bevriend zijn op Instagram (zoals je eerder immers beweerde, zie supra), antwoordde je louter vaag "iedereen die mij verzoeken stuurt van België, van Pakistan, van Afghanistan, ik aanvaard dat gewoon" (NPO 2024 p.27). Gevraagd naar welke burens je dan eerder verwees verklaarde je niet te weten welke, en gaf je aan dat ze je volgen op Instagram. Welke burens je op Instagram volgen weet je echter niet, meer nog, plots leek je helemaal niet meer zeker te zijn en zei je dat "misschien iemand" je volgde, maar dit niet weet. Dergelijk oppervlakkige, wisselende en hypothetische beweringen, doen niet alleen afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen, maar kunnen ook onmogelijk volstaan om enige gegrondheid aan dit element toe te kennen. Bovendien kan er in deze context op gewezen worden dat je eerder al niet terugdeinsde om te liegen en zelfs na bijna twee jaar asielprocedure nog steeds geen zicht geeft op je familiale netwerk en je werkelijke asielmotieven, waardoor er nog weinig waarde kan worden gehecht aan dergelijke spontane, blote en niet gestaafde beweringen. Ook gaf je aan dat je deze foto en video reeds maakte en online zette toen je in het opvangcentrum in Boom verbleef, terwijl je op het ogenblik van je tweede onderhoud bij het CGVS, tijdens hetwelk je plots op de proppen kwam met deze nieuwe 'vrees', reeds zeven of acht maanden in een nieuw opvangcentrum verbleef (NPO 2024 p.5). Tijdens je eerste onderhoud bij het CGVS, dat plaatsvond in mei 2023 toen je wel nog in het centrum van Boom zat (NPO 2023 p.3), zei je helemaal niets over deze foto en video die je destijds op Instagram zou geplaatst hebben. Meer nog, je verklaarde toen zelfs geen Instagram te hebben en enkel TikTok te gebruiken (NPO 2023 p.8). Zelfs indien je deze foto en video pas na dit onderhoud op Instagram plaatste en nadien pas gewaarschuwd werd door één van je verklaarde ooms, dient opgemerkt te worden dat in de periode tussen je eerste en tweede onderhoud bij het CGVS noch jij, noch je advocaat, noch je voogd, dit 'nieuwe element' of deze nieuwe vrees kenbaar hebben gemaakt, terwijl dit nochtans kan worden verwacht. Je advocaat nam op 11 januari 2024 bovendien contact op met het CGVS om aan te geven dat je eerdere vluchtrelaas verzonden was en dat je de laatste jaren voor je vertrek in Pakistan had gespendeerd (zie e-mail Antigone Advocaten in blauwe map), waarbij evenmin verwezen werd naar deze foto en / of video op Instagram die de gemoederen in Pakistan zouden beroerd hebben. Daarnaast kan nog opgemerkt worden dat je vrees ten aanzien van Afghanistan, jouw land van nationaliteit, dient beoordeeld te worden, en niet ten aanzien van Pakistan. Het is bijzonder weinig aannemelijk dat een foto of video, die intussen verwijderd werden van Instagram of er in elk geval niet meer op te bespeuren zijn (zie [https:// www.instagram.com/namei./](https://www.instagram.com/namei./)), jou in geval van terugkeer naar Afghanistan daar in de toekomst nog problemen zouden bezorgen.

Tot slot dient erop gewezen dat je zelfs wat je reisweg betreft steeds wisselende verklaringen aflegde. Zo stelde je na aankomst in België dat je ongeveer een jaar eerder vertrokken was, waarbij je naar schatting acht maanden in Turkije doorbracht en één maand in Servië (zie Fiche NBMV p.4). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde je dan weer anderhalf jaar onderweg geweest te zijn, en ongeveer een jaar in Turkije en anderhalve maand in Bulgarije gespendeerd te hebben. Over Servië gaf je destijds aan er enkel

doorgereisd te hebben (zie Verklaring DVZ p.13-14). Tijdens je eerste onderhoud bij het CGVS stelde je dan weer dat je anderhalf of twee jaar onderweg was, en een jaar of anderhalf jaar in Turkije verbleef. Ook verklaarde je destijds twee of tweeënhalve maand in Oostenrijk te zijn geweest (NPO 2023 p.6). Gedurende je tweede onderhoud bij het CGVS zei je plots slechts drie maanden in Turkije te hebben doorgebracht, en "vorige keer alles verkeerd hebt gezegd" (NPO 2024 p.28). Dat je zelfs over iets dermate eenvoudigs en essentieels als je reisweg inconsistente verklaringen aflegt of zelfs ronduit liegt, plaatst alleen maar meer vraagtekens naast zowel je algehele geloofwaardigheid als je nood aan internationale bescherming. Dit laatste blijkt overigens ook uit het gegeven dat je, althans volgens je laatste verklaringen, zo'n dertig dagen in Oostenrijk spendeerde en maar liefst twee à drie maanden in Parijs, voordat je naar België kwam en hier je asielaanvraag indiende. Gevraagd hoe het komt dat je twee à drie maanden in Parijs bleef verklaarde je daar verre familieleden te kennen en bij hen verbleven te zijn, maar vroeg je er tegelijk geen asiel aan omdat je onderweg had gehoord dat België een goed land is. Er kan echter niet ingezien worden om welke reden Frankrijk geen goed land zou zijn, maar je er tegelijkertijd wel twee à drie maanden verbleef voor je uiteindelijk naar België kwam. Het CGVS wijst er voorts op dat van iemand die zijn land ontvlucht omdat hij of zij nood heeft aan internationale bescherming, redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze persoon zo snel mogelijk een verzoek tot internationale bescherming bij de asielautoriteiten indient. Het feit dat jij zowel onder meer in Oostenrijk als in Frankrijk hier de kans toe had maar dit hebt nagelaten, alsook nog twee of drie maanden in Frankrijk bleef vooraleer je hier jouw verzoek kwam indienen, vormt dan ook een indicatie dat je internationale bescherming niet dringend en / of noodzakelijk achtte, hetgeen op zijn beurt de ernst van jouw nood aan bescherming minstens relativeert.

Samenvattend kan aldus geconcludeerd worden dat je het CGVS tracht te misleiden aangaande zowel je asielmotieven als je huidige familiale samenstelling en netwerk. Er kan niet worden aangenomen dat jouw vader en / of andere familieleden voor de voormalige Afghaanse overheid werkten. Ook blijkt uit niets dat jij of jouw familieleden de taliban of andere personen of groepen in Afghanistan dienen te vrezen. Je kan dan ook niet als vluchteling worden erkend.

De door jouw neergelegde documenten zijn evenmin van die aard dat zij het CGVS tot een andere beoordeling kunnen doen besluiten. De taskara's of Afghaanse identiteitsbewijzen van jezelf, je vader en je moeder vormen immers slechts een indicatie voor je nationaliteit en identiteit, maar bevestigen geenszins het verklaarde profiel van je vader noch jouw asielmotieven. Daarenboven kan opgemerkt worden dat uit de vertaling van de taskara's blijkt dat jouw exemplaar en dat van jouw moeder respectievelijk werden afgegeven op 9/4/1397 en 9/7/1397 (zie vertaling taskara's in groene map), wat overeenkomt met 30 juni 2018 en 1 oktober 2018. Nochtans gaf jij aan dat jij en je familie reeds in 2016 of 2017 van Afghanistan naar Pakistan vluchtten (NPO 2024 p.23), en verklaarde je uitdrukkelijk dat jullie niet heen en weer reisden alsook nooit terugkeerden (NPO 2024 p.16-17). Op welke manier jullie deze identiteitsdocumenten hebben verkregen is met andere woorden een raadsel, en indien dit via-via zou gebeurd zijn is dit hoe dan ook al veelzeggend over de betrouwbaarheid van deze stukken. Wat betreft de andere Afghaanse documenten aangaande de professionele activiteiten van een zekere M., over wie je tijdens je eerste onderhoud bij het CGVS verklaarde dat hij een neef van je vader was die bij jullie inwoonde (CGVS p.7 en 9-10), dient opgemerkt te worden dat deze certificaten enkel aangeven dat deze persoon bij de politie in dienst was. Echter, in het geval dat je dit nog zou willen aanvoeren, bewijs je hiermee geenszins dat dit effectief een familielid betreft, laat staan dat je hiermee een gegronde vrees voor vervolging aantoonst. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van jouw verklaringen te herstellen. Daarbij kan een gelijkaardige opmerking gemaakt worden wat betreft Pakistaanse documenten. Immers, opnieuw uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan tevens een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er evenzeer corruptie aanwezig is in alle sectoren van de Pakistaanse maatschappij, waaronder overheidsdiensten en het onderwijs. Hoewel corruptie strafbaar is wordt de wetgeving niet effectief toegepast en kunnen bekleders van openbare ambten zich grotendeels straffeloos schuldig maken aan corrupte praktijken. Documentenfraude is dan ook wijdverspreid in Pakistan en tal van uitvoerders van openbare functies zijn vatbaar voor corruptie. Bijgevolg is de bewijswaarde van attesten en documenten afgeleverd door de Pakistaanse overheid bijzonder beperkt, en kan de informatie die zij bevatten niet zomaar voor waar worden genomen. Bovendien kunnen de foto's van de Pakistaanse verblijfskaarten van jezelf, je vader en je moeder hooguit bevestigen dat jullie als Afghaanse burgers in Pakistan geregistreerd werden. De datum waarop dit gebeurde is echter niet zichtbaar op de kaarten, en daarbij zeggen dergelijke kaarten niets over hoelang of tot wanneer iemand in Pakistan zou geleefd hebben, of, in het geval van je ouders, daar op dit ogenblik nog steeds leven. Hetzelfde geldt voor de foto van je vader, moeder, broers en zussen die in Pakistan zou genomen zijn, maar waaruit dit op geen enkele wijze kan afgeleid worden, noch dat dit een recente foto zou zijn. Op de schooldocumenten uit Pakistan kunnen inderdaad de namen "H.", "H.", "S."

gelezen worden, die overeenkomen met de namen van twee van je broers, alsook (voor zover zelf afgeleid) een registratie betalingen die zouden gebeurd zijn in de loop van het jaar 2023. Echter betreft dit een deels handgeschreven stuk waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan nagegaan worden en waarbij geen garanties zijn dat er niet gefraudeerd werd (zie supra). In verband met de handgeschreven verklaring van je vader (inclusief vertaling) kan nog aangestipt worden dat deze in feite geheel niets bewijst. Zo is ze bijzonder kort en wordt er, zoals eerder reeds werd aangehaald, niet eens zijn organisatie van de lokale opstand in vermeld. Indien je vader werkelijk voor de overheid werkte of ermee “samenwerkte”, en zelfs een lokaal verzet leidde, kunnen veel uitvoerigere en gedetailleerde verklaringen worden verwacht, alsook documenten of andere stukken zoals badges en foto's. Het enige andere bewijsstuk dat je hieromtrent presenteerde was een video waarin je vader te zien is die een groep mensen toespreekt (zie NPO 2024 p.3). Dat je vader effectief een verzet of opstand tegen de taliban en Daesh begon, en dit in samenwerking met de voormalige Afghaanse overheid, kan louter uit deze éne video echter niet afgeleid worden, net zoals de exacte datum en locatie waar deze video werd opgenomen. Hetzelfde geldt voor de video die je tijdens je onderhoud bij het CGVS toonde en waarop jullie winkel zou te zien zijn die in brand staat (zie NPO 2024 p.3). De datum en locatie hiervan zijn immers evenmin duidelijk, en op geen enkele wijze is aangetoond dat dit inderdaad je vaders winkel betreft die in brand staat. De drie andere video's die je nog liet zien vormen op hun beurt evenmin rechtstreeks bewijs voor je vaders voormalige activiteiten en / of jullie verklaarde problemen met de taliban. Dit betreffen immers een video waarin een persoon te zien is die onthoofd wordt, een beeld van de vallei waar je dorp in Afghanistan gelegen is, en een video van je dorp zelf (zie NPO 2024 p.3-4), die eerder behoren tot de categorie algemene landeninformatie. Ook dient hierbij opgemerkt te worden dat deze video's nooit overgemaakt werden aan het CGVS, noch werd, zoals thans duidelijk aangegeven in de e-mail naar jouw advocaat op 5 maart 2024, een afdruk gemaakt van de relevante passage(s) en een duidelijke beschrijving gegeven van wat er op het fragment te zien en/of te horen is, en op welke manier dit relevant is voor jouw asielrelaas. De foto van je leefgroep hier in België en de screenshots van je Instagram en TikTok, die je advocaat dan weer wel toevoegde, houden verder geen enkel verband met de verklaarde activiteiten van je vader in Afghanistan en worden verder besproken in de beoordeling van je vrees omwille van (gepercipieerde) verwestersing (zie infra).

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022,

beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in

het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te

voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsvername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dierdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegt, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsvername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke

uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een

zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een

duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te

worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land. Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting,

o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Het CGVS wijst erop dat u verklaarde geboren en getogen te zijn in Batan, een dorp gelegen in het district Achin in de provincie Nangarhar. U woonde hier tot in 2016 of 2017, of tot u tien of elf jaar oud was. U ging zo'n twee of drie jaar naar school in Batan (zie Fiche NBMV p.4, Verklaring DVZ p.6, NPO 2023 p.7-8, en NPO 2024 p.10) en vermoedelijk ook naar de madrassa. Tijdens uw eerste onderhoud bij het CGVS gaf u immers aan dat u twee of drie jaar naar de Koranles ging (NPO 2023 p.8), wat u dan weer ontkende tijdens het tweede onderhoud bij het CGVS (NPO 2024 p.10). Er kan echter niet ingezien worden om welke reden u tijdens uw eerste onderhoud zou verzinnen dat u naar de madrassa ging, waardoor het er eerder op lijkt dat u uw (religieuze) scholing op het ogenblik van uw tweede onderhoud doelbewust, en vermoedelijk met het oog op uw huidige verklaarde verwestering, heeft willen verzwijgen. Voorts ging u vanaf 2016 of 2017, en dit tot aan uw vertrek in 2021, naar een privéschool in Pakistan, waar u tevens de Koran studeerde en les kreeg in het Engels, Urdu en Pashtu (NPO 2024 p.11-12). U woonde dus vier of vijf jaren in Pakistan, al dient hierbij opgemerkt te worden dat u ook over uw verblijf aldaar dingen lijkt te verzwijgen of anders te willen voorstellen. Zo werd reeds aangehaald dat u verklaarde nooit te zijn teruggekeerd of teruggereisd naar Afghanistan (NPO 2024 p.16-17), maar werden de taskara's (Afghaanse identiteitsbewijzen) van uzelf en uw moeder wel afgegeven doorheen het jaar 2018 (zie supra). Ook stelde u dat uw familie niet kon terugreizen omdat jullie er problemen hebben (NPO 2024 p.16-17), maar kunnen deze problemen niet geloofwaardig worden geacht waardoor ook deze reden komt te vervallen. Gevraagd om te vertellen over het dorp of de buurt waar je woonde in Pakistan verklaarde u dat er allemaal Pakistanen woonden en u en uw gezin de enige Afghanen waren, waardoor jullie werden lastig gevallen. Er woonden wel andere Afghanen op zo'n half uur te voet, maar met hen zou u helemaal geen contact gehad hebben. Ook in uw school zouden geen andere Afghanen gezeten hebben, en of uw vader en moeder contact hadden met andere Afghaanse gezinnen in Pakistan weet u vreemd genoeg evenmin (NPO 2024 p.17-18). Gevraagd naar uw vrienden in Pakistan stelde u er geen gehad te hebben, en enkel naar school te zijn gegaan en nadien gewoon naar huis kwam. Ook met Pakistaanse jongens was u niet bevriend (NPO 2024 p.18). De door u geschetste situatie is echter weinig aannemelijk en doorleefd voor iemand die van zijn tiende tot vijftiende in Pakistan zou geleefd hebben, er tevens naar school én naar extra Engelse les (NPO p.13) ging. Bovendien verklaarde u ook dat u contact hebt met uw ouders in Pakistan via uw maternale oom, of een ver familielid, genaamd G. , die naast hen woont (zie supra, NPO 2024 p.8, 27, 29), waardoor de bewering dat er geen andere Afghanen in jullie buurt woonden alweer een leugen blijkt te zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat u bij uw vertrek uit Afghanistan en Pakistan al gevormd was naar de Afghaanse, en daarbij aansluitend ook de Pakistaanse, waarden en normen, zowel op maatschappelijk als religieus vlak. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van bijna twee jaar België, totaal vervreemd zou zijn van deze waarden en normen en u deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens u verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder. Een begin van een zeker mate van toe-eigening van Westerse waarden op korte termijn is op zich niet voldoende om te besluiten dat u een duurzaam sociaal leven heeft uitgebouwd dat u onherroepelijk vervreemd heeft van de Afghaanse samenleving, waarin u is opgegroeid.

Dat u af en toe hasj zou roken, bier en / of andere alcohol drinkt, en een relatie zou hebben met een Oekraïens meisje, zoals uw advocaat nog aanhaalde helemaal aan het eind van het tweede persoonlijke onderhoud (zie NPO 2024 p.31), werpt geen ander licht op deze beoordeling. Het loutere gegeven dat u op foto's of in video's op uw Instagram of TikTok pagina te zien bent terwijl u een sigaret vasthoudt, rookt, of drinkt, volstaat niet om te concluderen dat het voor u onmogelijk zou zijn om terug te keren naar Afghanistan, of dat u er in geval van terugkeer dreigt te worden geïntervieerd of vervolgd. Eerst en vooral toont u niet aan deze elementen voor u persoonlijke, uiterst moeilijke of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen zijn waardoor u risico zou lopen om te worden geïntervieerd of vervolgd omwille van (gepercipieerde) verwestering. Ook toont u niet aan dat of waarom het voor u onoverkomelijk of onmogelijk zou zijn om terug te keren naar en u (opnieuw) aan te passen aan de Afghaanse samenleving. Evenmin kan worden aangenomen dat of op welke wijze u, dit al dan niet bij eventuele controles in uw land van herkomst, daadwerkelijk in de negatieve aandacht van de taliban zou riskeren te komen, noch dat de taliban op de hoogte zou zijn van uw persoonlijke doen en laten hier in België en dit op de één of andere manier zou registreren om u te vervolgen in geval van terugkeer. Opvallend hierbij is dat u nog beweerde gewaarschuwd geweest te zijn door uw 'oom' in Pakistan vanwege een foto en video met een meisje of vrouwelijke assistent uit het opvangcentrum die u op Instagram plaatste, maar die weliswaar niet (meer) te zien zijn op uw sociale media (zie supra) en ook nooit op een andere manier aan het CGVS werd bezorgd. Indien u werkelijk reeds problemen kende vanwege deze foto en video, is het bijzonder weinig aannemelijk dat u de foto's en video's waarin u rookt of in contact bent met alcohol nog zomaar online zou plaatsen en ook laten staan, alsook dat u door deze oom niet op de vingers werd getikt wat betreft deze zaken. Daarbij staat u nog steeds in contact met uw familie, wat aantoont dat zij ofwel niet op de hoogte zijn van uw rook- en drinkgedrag, ofwel er geen problemen mee hebben, en aldus in die zin ook geen gegronde vrees vervolging in uw hoofde aantoont. Wat uw verklaarde relatie met een Oekraïens meisje betreft kan tenslotte nog opgemerkt worden dat dit niet meer dan een blote bewering is die u op geen enkele wijze staft. Het gegeven dat u hier een vriendin zou hebben (gehad) impliceert in elk geval niet zomaar dat u niet langer zou aarden in de Afghaanse maatschappij. De procedure tot het bekomen van internationale bescherming heeft evenmin het doel om rechten die zouden kunnen voortvloeien uit het bestaan van een familie- of gezinsleven te laten gelden. De foto van uw leefgroep tot slot is evenmin veelzeggend, en mankeert net zoals de andere elementen wat betreft uw verklaarde verwestering evenzeer de nodige onderbouwing, stoffering en uitwerking. In elk geval kan deze éne foto, noch an sich, noch in het geheel van de andere aangereikte elementen, aantonen dat u dermate zou veranderd zijn waardoor een terugkeer naar Afghanistan voor u onmogelijk of riskant zou zijn.

Het CGVS wijst erop dat een louter door tijdsverloop ontwikkelde of geclaimde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling, tenzij u aannemelijk zou maken dat deze levenswijze bijzonder belangrijk is voor u en een wezenlijk bestanddeel vormt van uw identiteit of uw morele integriteit. Het moet dan gaan om verwesterd gedrag dat op een godsdienstige of politieke overtuiging is gebaseerd en dat bijzonder belangrijk is voor u om uw (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden. Het komt aan u als verzoeker toe om dit aan te tonen, met name dat het stoppen met onder meer het drinken van alcohol en roken van hasj, een dermate schending zou inhouden van een fundamenteel recht dat dit neerkomt op vervolging. U blijft daartoe evenwel in gebreke.

Het CGVS wijst er voorts op dat u zichzelf tijdens het persoonlijk onderhoud in mei 2023 nog omschreef als een soennitisch moslim, de vraag naar uw religie zelfs vreemd vond, en niet-moslims als 'kafir' of ongelovig bestempelde (NPO 2023 p.6). Verder blijkt dat u nog steeds het Pashtou beheerst en gebruikt maakt van een tolk om u uit te drukken (NPO 2023 en 2024). Ook hebt u nog één of twee keer per maand contact met uw familie in Pakistan (NPO 2024 p.8), van wie het overigens niet vaststaat of bewezen is dat zij zich heden nog steeds in dit land bevinden en / of niet teruggekeerd zijn naar Afghanistan. Op basis van uw inconsistente en onaannemelijke verklaringen wat betreft uw ooms en tantes (zie supra) kan daarenboven vermoed worden dat u waarschijnlijk wel degelijk nog over een netwerk in Afghanistan beschikt, maar dat u dit eenvoudigweg

tracht te verbergen of anders voor te stellen. Dit netwerk kan u vermoedelijk ook bijstaan in geval van terugkeer en u informeren over de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Dient er bovendien op gewezen te worden dat u op uw sociale media meestal in het Pashtou communiceert, op foto's en in video's te zien bent samen met andere Afghaanse jongens, en dat uw netwerk op deze media ook grotendeels bestaat uit andere Afghanen (zie Instagram: <https://www.instagram.com/namei/> en TikTok: [@i. of https://www.tiktok.com/@i.of](https://www.tiktok.com/@i.of)).

Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus België- Afghaanse bendes en sociale media van 11 september 2023), blijkt dat voorts er in België diverse Afghaanse criminele bendes actief zijn, dewelke betrokken zijn bij mensensmokkel, drugshandel en seksueel misbruik. Deze bendes gebruiken verschillende sociale mediakanalen om het bendeleven en betrokkenheid bij bendes te verheerlijken, te tonen hoeveel macht een bende heeft en (meer) bekendheid te verwerven door dreigingen te uiten of beelden te delen van deelname aan criminele feiten. Daarnaast delen bendes ook online informatie met elkaar of zetten zij sociale media in bij het plegen van criminele feiten. Sociale media worden niet enkel gebruikt om te communiceren, maar ook om zich te profileren. Naast het vermelden van specifieke cijfers en termen in hun profielnamen en bij video's, vertonen personen die zichzelf associëren met een groep of bende een aantal gemeenschappelijke kenmerken. Deze kenmerken hebben onder meer betrekking op de vormgeving van de profielen, het gedrag en de inhoud die de verzoekers en hun netwerk delen op sociale mediaprofielen. Opvallend hierbij zijn de verwijzingen naar Afghanistan en de Afghaanse cultuur, dit in de vorm van het dragen van traditionele kledij, het voorkomen van Afghaanse gewoontes en gedragingen en het verwijzen naar de Afghaanse veiligheidsdiensten en locaties in Afghanistan. De subcultuur van de bendeleden lijkt op die manier sterk verweven te zijn met de cultuur van hun herkomstland.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat lidmaatschap van een Afghaanse bende verschillende vormen kan aannemen, gaande van sympathieën voor of verheerlijking van deze bendes tot een leidinggevende rol in deze bendes. Verschillende leden van Afghaanse bendes verwijzen naar een specifieke bende en/of hun rol daarbinnen in hun gebruikersnaam, profielnaam of in het bijschrift op hun onlineprofiel op TikTok (en soms ook op Instagram of Facebook). Personen met een vooraanstaande rol in een Afghaanse bende vallen in bepaalde situaties ook op door hun gebruikersnaam die hun leidinggevende positie bevestigt. Ook de manier waarop bepaalde figuren in beeld worden gebracht, al dan niet in combinatie met het gebruik van symbolen, kan duidelijkheid scheppen over iemands positie in een Afghaanse bende. Leaders worden regelmatig in beeld gebracht in typerende fotocollages op de TikTok-profielen van andere bendeleden. Daarnaast zijn er ook personen die omwille van hun interacties en netwerk in verband kunnen worden gebracht met Afghaanse bendes, maar vermoedelijk geen deel uitmaken van een specifieke groep. Zij reageren op berichten van bendeleden of delen beeldmateriaal waarin zij, net zoals vooraanstaande figuren, zichtbare kenmerken tonen die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes. Het kan gaan over beelden in militaire of traditionele Afghaanse kledij, beelden van gevechtsbewegingen of beelden met emoji's die macht of geweld uitstralen. Hun netwerk is in de meeste gevallen echter kleiner, ze poseren veelal alleen of op afgelegen plaatsen en komen niet voor in bovengenoemde collages.

Het CGVS voegt hier aan toe dat er op uw sociale mediaprofielen kenmerken zichtbaar zijn die eigen zijn aan deze, hierboven uiteengezette, subcultuur van Afghaanse bendes. Zo maakt u handgebaren zoals het opsteken van de wijsvinger of het maken van een vuist en gebruikt u emoji's/tags die binnen deze subcultuur gangbaar zijn. De personen waarmee u interageert op TikTok, alsook personen uit uw breder onlinenetwerk vertonen veelal dezelfde kenmerken (zie NMU2023-371 Check sociale media – 22/15282).

Alhoewel het gegeven dat er op uw sociale media verschillende foto's en video's zijn terug te vinden waarin u kenmerken vertoont die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes, volstaat dit niet om te besluiten dat u lid bent van een Afghaanse criminele bende. Echter, uit de beschikbare informatie blijkt dat de Afghaanse bendes sterk verweven zijn met de traditionele Afghaanse cultuur. In navolging van eerdere, hierboven uiteengezette, vaststellingen bevestigen uw activiteiten op sociale media evenmin dat er kan worden aangenomen dat u, na een verblijf van bijna twee jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen waarin u bent opgegroeid en u deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer, integendeel.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Er liggen verder geen indicaties voor dat de taliban enige kennis zouden hebben van uw activiteiten hier in België, en dan meer in het bijzonder dat u actief bent op sociale media. Uit de landeninformatie blijkt overigens niet dat het hebben van profielen op sociale media zonder meer een risico op vervolging met zich meebrengt. Hoewel internationale media berichten dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media, betroffen deze echter kritische berichten ten aanzien van de taliban. U maakt geenszins aannemelijk dat uit accounts op sociale media afgeleid kan worden dat u zich kritisch uit ten aanzien van de taliban waardoor hij dreigt gevisieerd te worden. Hoe dan ook toont u niet aan dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van uw sociale media te wissen of uw accounts volledig te verwijderen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

Verweerder heeft middels zijn nota van 21 juni 2024 de Raad verzocht om de zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

§ 1.

Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen of de syntheseseminarie.

Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2.

De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen syntheseseminarie zal neerleggen of van de syntheseseminarie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3.

Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen.

Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten."

Verzoeker heeft de Raad echter op 26 juni 2024 gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van zijn dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op verzoekers bezwaar wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 tot en met 48/6 en 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet, van artikel 26 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003), van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 2 en 3 juncto 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens

(hierna: het EVRM), van artikel 10 lid 3, b) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn) en van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Vooreerst bespreekt verzoeker op theoretische wijze het hoger belang van het kind.

Vervolgens bespreekt verzoeker op omstandige wijze de samenwerkingsplicht en bewijsstandaarden. Daarnaast wijst verzoeker op de verplichtingen van de asielinstanties qua onderzoek zoals de landeninformatie.

Verder wijst hij op het tekort aan informatie en betoogt hij op omvattende wijze het algemene gebrek aan informatie omwille van de situatie in Afghanistan en censuur en het gebrek aan informatie om in te kunnen schatten welke behandeling terugkeerders uit het Westen riskeren.

Daarnaast bespreekt hij op theoretische wijze de inschatting van en de bronnen waar verweerder zich op beroept om de risico's voor terugkeerders uit het Westen te beoordelen. Hij bespreekt hierbij zijn verwestering in concreto.

Vervolgens uit verzoeker kritiek op de argumenten in bepaalde rechtspraak van de Raad.

Voorts benadrukt hij op omstandige wijze de risico's voor Afghanen ten gevolge van een terugkeer uit Europa als afgewezen asielzoeker.

Ook wijst hij op de essentiële rechtsvragen en bewijsstandaarden in functie van een toekomstgerichte beoordeling.

Tot slot bespreekt verzoeker de socio-economische situatie en humanitaire situatie in Afghanistan.

Doorheen zijn verzoekschrift citeert verzoeker fragmenten uit algemene landeninformatie, de notities van zijn persoonlijk onderhoud, persartikels, rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM), rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het HvJ) en 's Raads rechtspraak.

3.2. Stukken

3.2.1. Ter staving van het verzoekschrift wordt gewezen op volgende inventaris der bronnen waarvan de stukken eveneens worden toegevoegd:

"2. Asylos, Afghanistan: Situation of Hazaras and Westernised Returnees with Social Media Activities, November 2023, pg. 42;

3. BJB attest;

4. Briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade;

5. Attest van de Afghaanse Ambassade;

6. UNHCR, International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;

7. Briefwisseling met DVZ over gebruik laissez passer;

8. Inhoudstafel"

3.2.2. In zijn verweernota van 21 juni 2024 verwijst verweerder als bijlage naar volgende rapporten:

- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 4 november 2022;

- EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023;

- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022;

- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022;

- EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024;

- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022;

- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020;

- EUAA Afghanistan Targeting of individuals van augustus 2022;

- UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023;

- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023;

- EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 2 februari 2024.

3.2.3. Verzoeker brengt op 22 augustus 2024 aan de Raad een aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan volgende stukken worden toegevoegd:

- een e-mail van 13 augustus 2024 van T. L. naar V. M.;

- zijn loonbrief van 1 juli 2024 tot 7 juli 2024;

- zijn loonbrief van 17 juni 2024 tot 23 juni 2024;

- zijn loonbrief van 24 juni 2024 tot 30 juni 2024;
- zijn loonbrief van 8 juli 2024 tot 14 juli 2024;
- zijn loonbrief van 10 juni 2024 tot 16 juni 2024;
- drie foto's.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste

instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.3.4. Beoordeling van het beschermingsverzoek

3.3.4.1. In zijn verzoekschrift en zijn aanvullende nota wijst verzoeker onder meer op een vrees voor vervolging omwille van een (gepercipieerde) verwestering.

Daarnaast wijst verzoeker voor het eerst in zijn aanvullende nota en ter terechtzitting op zijn (homo)seksuele geaardheid.

3.3.4.2. De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 26). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de facto-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, Afghanistan Country Focus, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen,

de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "Afghanistan security situation", August 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de de facto-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten basis in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 45-48 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het de facto-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een de facto-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking

hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de de facto-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 December 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "Afghanistan

targeting of individuals", August 2022, p. 53-55; "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "Afghanistan: targeting of individuals", August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe de facto-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 51, EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid: (1) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "Country Guidance" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verweerder in zijn bestreden beslissing en aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, "Country guidance: Afghanistan" januari 2023, p. 21 en 72-79 en

3.3.4.3. In de bestreden beslissing wordt aangaande verzoekers vrees wegens (gepercipieerde) verwestering concreet als volgt geoordeeld:

"Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Het CGVS wijst erop dat u verklaarde geboren en getogen te zijn in Batan, een dorp gelegen in het district Achin in de provincie Nangarhar. U woonde hier tot in 2016 of 2017, of tot u tien of elf jaar oud was. U ging zo'n twee of drie jaar naar school in Batan (zie Fiche NBMV p.4, Verklaring DVZ p.6, NPO 2023 p.7-8, en NPO 2024 p.10) en vermoedelijk ook naar de madrassa. Tijdens uw eerste onderhoud bij het CGVS gaf u immers aan dat u twee of drie jaar naar de Koranles ging (NPO 2023 p.8), wat u dan weer ontkende tijdens het tweede onderhoud bij het CGVS (NPO 2024 p.10). Er kan echter niet ingezien worden om welke reden u tijdens uw eerste onderhoud zou verzinnen dat u naar de madrassa ging, waardoor het er eerder op lijkt dat u uw (religieuze) scholing op het ogenblik van uw tweede onderhoud doelbewust, en vermoedelijk met het oog op uw huidige verklaarde verwestering, heeft willen verzwijgen. Voorts ging u vanaf 2016 of 2017, en dit tot aan uw vertrek in 2021, naar een privéschool in Pakistan, waar u tevens de Koran studeerde en les kreeg in het Engels, Urdu en Pashtu (NPO 2024 p.11-12). U woonde dus vier of vijf jaren in Pakistan, al dient hierbij opgemerkt te worden dat u ook over uw verblijf aldaar dingen lijkt te verzwijgen of anders te willen voorstellen. Zo werd reeds aangehaald dat u verklaarde nooit te zijn teruggekeerd of teruggereisd naar Afghanistan (NPO 2024 p.16-17), maar werden de taskara's (Afghaanse identiteitsbewijzen) van uzelf en uw moeder wel afgegeven doorheen het jaar 2018 (zie supra). Ook stelde u dat uw familie niet kon terugreizen omdat jullie er problemen hebben (NPO 2024 p.16-17), maar kunnen deze problemen niet geloofwaardig worden geacht waardoor ook deze reden komt te vervallen. Gevraagd om te vertellen over het dorp of de buurt waar je woonde in Pakistan verklaarde u dat er allemaal Pakistanen woonden en u en uw gezin de enige Afghanen waren, waardoor jullie werden lastig gevallen. Er woonden wel andere Afghanen op zo'n half uur te voet, maar met hen zou u helemaal geen contact gehad hebben. Ook in uw school zouden geen andere Afghanen gezeten hebben, en of uw vader en moeder contact hadden met andere Afghaanse gezinnen in Pakistan weet u vreemd genoeg evenmin (NPO 2024 p.17-18). Gevraagd naar uw vrienden in Pakistan stelde u er geen gehad te hebben, en enkel naar school te zijn gegaan en nadien gewoon naar huis kwam. Ook met Pakistaanse jongens was u niet bevriend (NPO 2024 p.18). De door u geschetste situatie is echter weinig aannemelijk en doorleefd voor iemand die van zijn tiende tot vijftiende in Pakistan zou geleefd hebben, er tevens naar school én naar extra Engelse les (NPO p.13) ging. Bovendien verklaarde u ook dat u contact hebt met uw ouders in Pakistan via uw maternale oom, of een ver familielid, genaamd G., die naast hen woont (zie supra, NPO 2024 p.8, 27, 29), waardoor de bewering dat er geen andere Afghanen in jullie buurt woonden alweer een leugen blijkt te zijn. Bijgevolg dient besloten te worden dat u bij uw vertrek uit Afghanistan en Pakistan al gevormd was naar de Afghaanse, en daarbij aansluitend ook de Pakistaanse, waarden en normen, zowel op maatschappelijk als religieus vlak. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van bijna twee jaar België, totaal vervreemd zou zijn van deze waarden en normen en u deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens u verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder. Een begin van een zeker mate van toe-eigening van Westerse waarden op korte termijn is op zich niet voldoende om te besluiten dat u een duurzaam sociaal leven heeft uitgebouwd dat u onherroepelijk vervreemd heeft van de Afghaanse samenleving, waarin u is opgegroeid. Dat u af en toe hasj zou roken, bier en / of andere alcohol drinkt, en een relatie zou hebben met een Oekraïens meisje, zoals uw advocaat nog aanhaalde helemaal aan het eind van het tweede persoonlijke onderhoud (zie NPO 2024 p.31), werpt geen ander licht op deze beoordeling. Het loutere gegeven dat u op foto's of in video's op uw Instagram of TikTok pagina te zien bent terwijl u een sigaret vasthoudt, rookt, of drinkt, volstaat niet om te concluderen dat het voor u onmogelijk zou zijn om terug te keren naar Afghanistan, of dat u er in geval van terugkeer dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Eerst en vooral toont u niet aan deze elementen voor u persoonlijke, uiterst moeilijke of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen zijn waardoor u risico zou lopen om te worden gevisieerd of vervolgd omwille van (gepercipieerde) verwestering. Ook toont u niet aan dat of waarom het voor u onoverkomelijk of onmogelijk zou zijn om terug te keren naar en u (opnieuw) aan te passen aan de Afghaanse samenleving. Evenmin kan worden aangenomen dat of op welke wijze u, dit al dan niet bij

eventuele controles in uw land van herkomst, daadwerkelijk in de negatieve aandacht van de taliban zou riskeren te komen, noch dat de taliban op de hoogte zou zijn van uw persoonlijke doen en laten hier in België en dit op de één of andere manier zou registreren om u te vervolgen in geval van terugkeer. Opvallend hierbij is dat u nog beweerde gewaarschuwd geweest te zijn door uw 'oom' in Pakistan vanwege een foto en video met een meisje of vrouwelijke assistent uit het opvangcentrum die u op Instagram plaatste, maar die weliswaar niet (meer) te zien zijn op uw sociale media (zie supra) en ook nooit op een andere manier aan het CGVS werd bezorgd. Indien u werkelijk reeds problemen kende vanwege deze foto en video, is het bijzonder weinig aannemelijk dat u de foto's en video's waarin u rookt of in contact bent met alcohol nog zomaar online zou plaatsen en ook laten staan, alsook dat u door deze oom niet op de vingers werd getikt wat betreft deze zaken. Daarbij staat u nog steeds in contact met uw familie, wat aantoont dat zij ofwel niet op de hoogte zijn van uw rook- en drinkgedrag, ofwel er geen problemen mee hebben, en aldus in die zin ook geen gegronde vrees vervolging in uw hoofde aantoont. Wat uw verklaarde relatie met een Oekraïens meisje betreft kan tenslotte nog opgemerkt worden dat dit niet meer dan een blote bewering is die u op geen enkele wijze staakt. Het gegeven dat u hier een vriendin zou hebben (gehad) impliceert in elk geval niet zomaar dat u niet langer zou aarden in de Afghaanse maatschappij. De procedure tot het bekomen van internationale bescherming heeft evenmin het doel om rechten die zouden kunnen voortvloeien uit het bestaan van een familie- of gezinsleven te laten gelden. De foto van uw leefgroep tot slot is evenmin veelzeggend, en mankeert net zoals de andere elementen wat betreft uw verklaarde verwestering evenzeer de nodige onderbouwing, stoffering en uitwerking. In elk geval kan deze éne foto, noch an sich, noch in het geheel van de andere aangereikte elementen, aantonen dat u dermate zou veranderd zijn waardoor een terugkeer naar Afghanistan voor u onmogelijk of riskant zou zijn. Het CGVS wijst erop dat een louter door tijdsverloop ontwikkelde of geclaimde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling, tenzij u aannemelijk zou maken dat deze levenswijze bijzonder belangrijk is voor u en een wezenlijk bestanddeel vormt van uw identiteit of uw morele integriteit. Het moet dan gaan om verwesterd gedrag dat op een godsdienstige of politieke overtuiging is gebaseerd en dat bijzonder belangrijk is voor u om uw (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden. Het komt aan u als verzoeker toe om dit aan te tonen, met name dat het stoppen met onder meer het drinken van alcohol en roken van hasj, een dermate schending zou inhouden van een fundamenteel recht dat dit neerkomt op vervolging. U blijft daartoe evenwel in gebreke. Het CGVS wijst er voorts op dat u zichzelf tijdens het persoonlijk onderhoud in mei 2023 nog omschreef als een soennitisch moslim, de vraag naar uw religie zelfs vreemd vond, en niet-moslims als 'kafir' of ongelovig bestempelde (NPO 2023 p.6). Verder blijkt dat u nog steeds het Pashtou beheerst en gebruikt maakt van een tolk om u uit te drukken (NPO 2023 en 2024). Ook hebt u nog één of twee keer per maand contact met uw familie in Pakistan (NPO 2024 p.8), van wie het overigens niet vaststaat of bewezen is dat zij zich heden nog steeds in dit land bevinden en / of niet teruggekeerd zijn naar Afghanistan. Op basis van uw inconsistente en onaannemelijke verklaringen wat betreft uw ooms en tantes (zie supra) kan daarenboven vermoed worden dat u waarschijnlijk wel degelijk nog over een netwerk in Afghanistan beschikt, maar dat u dit eenvoudigweg tracht te verbergen of anderszins voor te stellen. Dit netwerk kan u vermoedelijk ook bijstaan in geval van terugkeer en u informeren over de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Dient er bovendien op gewezen te worden dat u op uw sociale media meestal in het Pashtou communiceert, op foto's en in video's te zien bent samen met andere Afghaanse jongens, en dat uw netwerk op deze media ook grotendeels bestaat uit andere Afghanen (zie Instagram: <https://www.instagram.com/namei/> en TikTok: [@i.](https://urlbird.com/user/i/) of <https://urlbird.com/user/i/>). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus België- Afghaanse bendes en sociale media van 11 september 2023), blijkt dat voorts er in België diverse Afghaanse criminele bendes actief zijn, dewelke betrokken zijn bij mensensmokkel, drugshandel en seksueel misbruik. Deze bendes gebruiken verschillende sociale mediakanalen om het bendeleven en betrokkenheid bij bendes te verheerlijken, te tonen hoeveel macht een bende heeft en (meer) bekendheid te verwerven door dreigingen te uiten of beelden te delen van deelname aan criminele feiten. Daarnaast delen bendes ook online informatie met elkaar of zetten zij sociale media in bij het plegen van criminele feiten. Sociale media worden niet enkel gebruikt om te communiceren, maar ook om zich te profileren. Naast het vermelden van specifieke cijfers en termen in hun profielnamen en bij video's, vertonen personen die zichzelf associëren met een groep of bende een aantal gemeenschappelijke kenmerken. Deze kenmerken hebben onder meer betrekking op de vormgeving van de profielen, het gedrag en de inhoud die de verzoekers en hun netwerk delen op sociale mediaprofielen. Opvallend hierbij zijn de verwijzingen naar Afghanistan en de Afghaanse cultuur, dit in de vorm van het dragen van traditionele kledij, het voorkomen van Afghaanse gewoontes en gedragingen en het verwijzen naar de Afghaanse veiligheidsdiensten en locaties in Afghanistan. De subcultuur van de bendeleden lijkt op die manier sterk verweven te zijn met de cultuur van hun herkomstland. Uit de beschikbare informatie blijkt dat lidmaatschap van een Afghaanse bende verschillende vormen kan aannemen, gaande van sympathieën voor of verheerlijking van deze bendes tot een leidinggevende rol in deze bendes. Verschillende leden van Afghaanse bendes verwijzen naar een specifieke bende en/of hun rol daarbinnen in hun gebruikersnaam, profielnaam of in het bijschrift op hun onlineprofiel op TikTok (en soms ook op Instagram of Facebook). Personen met een vooraanstaande rol in een Afghaanse bende vallen in bepaalde situaties ook op door hun gebruikersnaam die hun leidinggevende positie bevestigt. Ook de manier waarop bepaalde figuren in beeld worden gebracht, al dan niet in combinatie met het gebruik van symbolen, kan duidelijkheid scheppen over

iemands positie in een Afghaanse bende. Leiders worden regelmatig in beeld gebracht in typerende fotocollages op de TikTok-profielen van andere bendeleden. Daarnaast zijn er ook personen die omwille van hun interacties en netwerk in verband kunnen worden gebracht met Afghaanse bendes, maar vermoedelijk geen deel uitmaken van een specifieke groep. Zij reageren op berichten van bendeleden of delen beeldmateriaal waarin zij, net zoals vooraanstaande figuren, zichtbare kenmerken tonen die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes. Het kan gaan over beelden in militaire of traditionele Afghaanse kledij, beelden van gevechtsbewegingen of beelden met emoji's die macht of geweld uitstralen. Hun netwerk is in de meeste gevallen echter kleiner, ze poseren veelal alleen of op afgelegen plaatsen en komen niet voor in bovengenoemde collages. Het CGVS voegt hier aan toe dat er op uw sociale mediaprofielen kenmerken zichtbaar zijn die eigen zijn aan deze, hierboven uiteengezette, subcultuur van Afghaanse bendes. Zo maakt u handgebaren zoals het opsteken van de wijsvinger of het maken van een vuist en gebruikt u emoji's/tags die binnen deze subcultuur gangbaar zijn. De personen waarmee u interageert op TikTok, alsook personen uit uw breder onlinenetwerk vertonen veelal dezelfde kenmerken (zie NMU2023-371 Check sociale media – 22/15282). Alhoewel het gegeven dat er op uw sociale media verschillende foto's en video's zijn terug te vinden waarin u kenmerken vertoont die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes, volstaat dit niet om te besluiten dat u lid bent van een Afghaanse criminele bende. Echter, uit de beschikbare informatie blijkt dat de Afghaanse bendes sterk verweven zijn met de traditionele Afghaanse cultuur. In navolging van eerdere, hierboven uiteengezette, vaststellingen bevestigen uw activiteiten op sociale media evenmin dat er kan worden aangenomen dat u, na een verblijf van bijna twee jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen waarin u bent opgegroeid en u deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer, integendeel. Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Er liggen verder geen indicaties voor dat de taliban enige kennis zouden hebben van uw activiteiten hier in België, en dan meer in het bijzonder dat u actief bent op sociale media. Uit de landeninformatie blijkt overigens niet dat het hebben van profielen op sociale media zonder meer een risico op vervolging met zich meebrengt. Hoewel internationale media berichten dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media, betroffen deze echter kritische berichten ten aanzien van de taliban. U maakt geenszins aannemelijk dat uit accounts op sociale media afgeleid kan worden dat u zich kritisch uit ten aanzien van de taliban waardoor hij dreigt gevisieerd te worden. Hoe dan ook toont u niet aan dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van uw sociale media te wissen of uw accounts volledig te verwijderen. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan."

3.3.4.4. In casu blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker de Afghaanse nationaliteit heeft en vijftien jaar oud was bij vertrek uit Afghanistan evenals op 11 april 2022 toen hij zijn beschermingsverzoek indiende in België. Op het moment van zijn eerste persoonlijk onderhoud was verzoeker zeventien jaar. Hij heeft op heden de leeftijd van achttien jaar en verblijft inmiddels meer dan twee jaar in België. Deze gegevens worden door verweerder, die afwezig was ter terechtzitting, niet betwist.

3.3.4.5. Aangaande verzoekers seksuele geaardheid wordt er in de aanvullende nota betoogd dat verzoeker aan zijn sociaal assistent heeft gemeld zich tot mannen aangetrokken te voelen en regelmatig seksuele contacten te zoeken met personen van hetzelfde geslacht in een park in Antwerpen. Er wordt verder betoogd dat verzoeker er niet helemaal aan uit is hoe hij zijn geaardheid moet benoemen en hij nog op zoek is. Er wordt gesteld dat verzoeker zich soms ook tot meisjes aangetrokken voelt en het feit dat hij dit niet direct onder een binaire noemer kan brengen erg logisch lijkt gezien zijn jonge leeftijd. Verzoeker meent dat het pas in België is dat hij hier achter is gekomen. Daarnaast wordt er betoogd dat los van de vraag of hij zich als homoseksueel of biseksueel zou identificeren, en de mate dat er hierbij rekening moet gehouden worden met zijn jonge leeftijd en het parcours dat hij heeft afgelegd, het zo is dat hij alleszins graag en vaak seksuele betrekkingen heeft met mannen.

Ter terechtzitting van 26 augustus 2024, alwaar verzoekers zaak als laatste werd behandeld om tegemoet te komen aan het verzoek om de zaak achter gesloten deuren te behandelen, werd verder aangegeven dat de partner van verzoeker met wie hij een romantische relatie zou hebben, aanwezig is in de zittingszaal.

Verweerder, die afwezig was ter terechtzitting, heeft nagelaten enige repliek te bieden aangaande de nieuwe elementen inzake verzoekers seksuele geaardheid zoals aangevoerd in de aanvullende nota en toegelicht ter terechtzitting.

Hoewel verzoeker deze bijkomende vrees wegens zijn (homo)seksualiteit pas voor het eerst in zijn aanvullende nota heeft opgeworpen, merkt de Raad op dat er wordt toegelicht dat hij hier pas achter gekomen is in België.

De Raad oordeelt dat gelet op zijn minderjarige leeftijd bij aankomst en jeugdige leeftijd op heden de door verzoeker aangevoerde elementen in de huidige stand van de rechtspleging kunnen volstaan ter verschoning van zijn nalatigheid zijn seksuele geaardheid eerder te vermelden tijdens de administratieve procedure.

De Raad is van oordeel dat het voormelde nieuw element onderzocht dient te worden door het CGVS.

In casu acht de Raad aldus een verder en gedegen onderzoek naar deze opgeworpen homoseksuele betrekkingen en ontwikkeling/beleving van verzoekers seksuele geaardheid aangewezen en dit in het licht van een afdoende onderzoek naar een (gepercipieerde) verwestering met inachtneming van de overige voorliggende concrete elementen in dit verband.

3.3.4.6. Naast het voorgaande stipt de Raad nog aan dat daargelaten verweerders oordeel dat er geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers vluchtrelaas, verweerder ertoe is gehouden om een globale beoordeling te maken van verzoekers nood aan internationale bescherming op basis van het geheel van verzoekers individuele omstandigheden in het licht van actuele landeninformatie. De Raad herinnert eraan dat deze beoordeling zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist.

Verweerders oordeel dat de door verzoeker voorgehouden problemen met de taliban voor zijn vertrek uit Pakistan ongelofwaardig zouden zijn, sluiten niet uit dat verzoeker actueel een gegronde vrees voor vervolging aanneemelijk zou kunnen maken in Afghanistan omwille van zijn individuele omstandigheden, met name zijn (al dan niet lang) verblijf in Pakistan, zijn destijds minderjarige leeftijd bij vertrek, zijn vermeende seksuele geaardheid en zijn verblijf en activiteiten van meer dan twee jaar in België.

De Raad stelt in casu vast dat, niettegenstaande verweerder in de bestreden beslissing tevens verzoekers levensomstandigheden in Afghanistan en Pakistan en zijn netwerk aldaar mee in rekening heeft gebracht, bij de beoordeling van verzoekers (vermeende) verwestering tevens de nadruk wordt gelegd op de bevindingen uit het verslag van 3 april 2024 van de New Media Unit van het CGVS inzake een onderzoek naar de sociale media van verzoeker teneinde te concluderen dat verzoeker geen risico op vervolging vanwege een (gepercipieerde) verwestering aanneemelijk maakt. In de bestreden beslissing wordt er verwezen naar de COI Focus "België- Afghaanse bendes en sociale media" van 11 september 2023 en aangestipt dat uit onderzoek van verzoekers sociale media blijkt dat op verzoekers sociale mediaprofielen kenmerken zichtbaar zijn die eigen zijn aan de subcultuur van de Afghaanse bendes. Er wordt gesteld dat verzoeker handgebaren maakt zoals het opsteken van zijn wijsvinger of het maken van een vuist en hij emoji's/tags gebruikt die binnen deze subcultuur gangbaar zijn en de personen waarmee hij interageert op TikTok alsook personen uit zijn breder online netwerk veelal dezelfde kenmerken vertonen. In de bestreden beslissing wordt er verder geoordeeld dat daargelaten het gegeven dat er op verzoekers sociale media verschillende foto's en video's zijn terug te vinden waarin hij kenmerken vertoont die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes dit niet volstaat om te besluiten dat hij lid is van een Afghaanse criminele bende, uit de beschikbare informatie echter blijkt dat de Afghaanse bendes sterk verweven zijn met de traditionele Afghaanse cultuur. Verzoekers activiteiten op sociale media bevestigen volgens het CGVS dan ook dat er niet kan worden aangenomen dat hij, na een verblijf van bijna twee jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen waarin hij is opgegroeid en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer, integendeel.

Evenwel oordeelt de Raad dat in de huidige stand van zaken niet zonder meer kan voorbijgegaan worden aan de thans bijkomend bijgebrachte actuelere elementen zoals hierboven aangehaald inzake verzoekers seksuele geaardheid en (vermeende) verwestering die samen met de reeds aanwezige gegevens een globalere, zorgvuldige afweging vereisen.

Bovendien moet aangestipt worden dat verzoeker slechts vijftien jaar oud was bij aankomst in België en hij tijdens zijn ontwikkeling als adolescent, een cruciale levensfase, vatbaar is voor externe invloeden waarbij geen abstractie kan worden gemaakt van het gegeven dat hij zijn een deel van zijn vormende jaren doorgebracht heeft in België die essentieel zijn in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen waarbij eigenheid, zelfbewustzijn en persoonlijke relaties een grote rol spelen.

Daarbij moet rekening worden gehouden met het repressieve beleid van de taliban, dat is gestoeld op een extreme versie van de sharia maar ook is beïnvloed door lokale tradities en tribale codes waarbij het rechtskader onduidelijk blijft en met de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde informatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken en waaruit eveneens blijkt dat de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

Uit het voorgaande is gebleken dat er voor verzoeker een aantal concrete elementen voorliggen die een impact kunnen hebben op de beoordeling van de beschermingsnood van verzoeker, doch dat de in de huidige fase van de procedure voorliggende elementen de Raad onvoldoende toelaten om een compleet en correct beeld te krijgen deze omstandigheden, zodat het ook niet mogelijk is om een beoordeling te maken van het risico bij een terugkeer.

3.3.4.7. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Aangezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Het voorgaande volstaat om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 april 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen september tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU